

Warszawa, dnia 11 stycznia 2024 r.

**REGIONALNY DYREKTOR
OCHRONY ŚRODOWISKA
W WARSZAWIE**

WOOS-II.420.76.2022.MBR.36

POSTANOWIENIE

Na podstawie art. 113 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2023 r. poz. 775, ze zm., zwanej dalej „Kpa”), po rozpatrzeniu wniosku z dnia 21 grudnia 2023 r. (data wpływu do tutejszego organu za pośrednictwem platformy e-PUAP – 21 grudnia 2023 r.), znak: KRI.42.3503.2023_10_ML, spółki Centralny Port Komunikacyjny Sp. z o.o., reprezentowanej przez pełnomocnika – ██████████

1) prostuję na żądanie strony oczywistą omyłkę pisarską w decyzji Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie z dnia 7 grudnia 2023 r., znak: WOOS-II.420.76.2022.MBR.33, o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pn.: „Budowa linii kolejowej nr 85 na odc. Warszawa Zachodnia – CPK – Łódź Niciarniana (bez odcinka w obrębie Węzła kolejowego CPK) – odcinek warszawski”, w ten sposób, że:

pkt 1.3.2.1. sentencji decyzji o brzmieniu: „1.3.2.1. na LK85:

- km 14+445 – MK-m most kolejowy z funkcją przejścia dla zwierząt małych, strefa dostępna dla zwierząt: wysokość 1,5 m, szerokość 4 m po obu stronach cieku;
- km 14+430 – MD-m most drogowy z funkcją przejścia dla zwierząt małych, strefa dostępna dla zwierząt: wysokość 1,5 m, szerokość 4 m po obu stronach cieku;
- km 14+450 – MD-M most drogowy z funkcją przejścia dla zwierząt małych, strefa dostępna dla zwierząt: wysokość 1,5 m, szerokość 4 m po obu stronach cieku;
- km 14+675 – PP przejście dla płazów, wysokość 1,5 m, szerokość 1,5 m;
- km 15+475 – PMd przejście dolne dla małych zwierząt, wysokość 1,5 m, szerokość 2 m;
- km 15+480 - PMd przejście dolne dla małych zwierząt, wysokość 1,5 m, szerokość 2 m;
- km 16+255 – OP-m przepust drogowy z funkcją przejścia dla zwierząt małych, strefa dostępna dla zwierząt: wysokość 1,5 m, szerokość 1 m po obu stronach cieku;
- km 17+250 – Mk-d most kolejowy z funkcją przejścia dla zwierząt dużych, średnich i małych, strefa dostępna dla zwierząt: wysokość 4,5 m, szerokość 12 m po obu stronach cieku;
- km 18+677 – PMd przejście dolne dla małych zwierząt, wysokość 1,5 m, szerokość 2 m;
- km 18+724 – PMd przejście dolne dla małych zwierząt, wysokość 1,5 m, szerokość 2 m;
- km 18+850 – MK-m most kolejowy z funkcją przejścia dla zwierząt małych, strefa dostępna dla zwierząt: wysokość 1,5 m, szerokość 4,5 m po obu stronach cieku;
- km 18+850 – MD-m most drogowy z funkcją przejścia dla zwierząt małych, strefa dostępna dla zwierząt: wysokość 1,5 m, szerokość 4,5 m po obu stronach cieku;
- km 18+840 – MD-m most drogowy z funkcją przejścia dla zwierząt małych, strefa dostępna dla zwierząt: wysokość 1,5 m, szerokość 4,5 m po obu stronach cieku;
- km 21+400 - PS-d przejście dolne dla średnich zwierząt, strefa dostępna dla zwierząt: wysokość 3 m, szerokość 11 m;

- km 21+405 - PS-d przejście dolne dla średnich zwierząt, strefa dostępna dla zwierząt: wysokość 3 m, szerokość 11 m;
- km 23+070 - OP-m przepust kolejowy z funkcją przejścia dla zwierząt małych, strefa dostępna dla zwierząt: wysokość 1,5 m, szerokość 1 m po obu stronach cieku;
- km 23+080 - OP-m przepust drogowy z funkcją przejścia dla zwierząt małych, strefa dostępna dla zwierząt: wysokość 1,5 m, szerokość 1 m po obu stronach cieku;
- km 23+060 - OP-m przepust drogowy z funkcją przejścia dla zwierząt małych, strefa dostępna dla zwierząt: wysokość 1,5 m, szerokość 1 m po obu stronach cieku;
- km 24+925 - MK-s most kolejowy z funkcją przejścia dla zwierząt średnich, strefa dostępna dla zwierząt: wysokość 3,5 m, szerokość 4 m po obu stronach cieku;
- km 24+925 - MD-s most drogowy z funkcją przejścia dla zwierząt średnich, strefa dostępna dla zwierząt: wysokość 3,5 m, szerokość 4 m po obu stronach cieku;
- km 25+425 - MK-s most kolejowy z funkcją przejścia dla zwierząt średnich, strefa dostępna dla zwierząt: wysokość 3,5 m, szerokość 4 m po obu stronach cieku;
- km 25+425 - MD-s most drogowy z funkcją przejścia dla zwierząt średnich, strefa dostępna dla zwierząt: wysokość 3,5 m, szerokość 4 m po obu stronach cieku.

Minimalny współczynnik ciasnoty dla projektowanych przejść dla zwierząt:

- przejścia dolne dla dużych zwierząt – 1,5;
- przejścia dolne dla średnich zwierząt – 0,7;
- przejścia dolne dla małych zwierząt – 0,07.”,

otrzymuje brzmienie: „1.3.2.1. na LK85:

- km 14+445 - MK-m most kolejowy z funkcją przejścia dla zwierząt małych, strefa dostępna dla zwierząt: wysokość 1,5 m, szerokość 4 m po obu stronach cieku;
- km 14+430 - MD-m most drogowy z funkcją przejścia dla zwierząt małych, strefa dostępna dla zwierząt: wysokość 1,5 m, szerokość 4 m po obu stronach cieku;
- km 14+450 - MD-M most drogowy z funkcją przejścia dla zwierząt małych, strefa dostępna dla zwierząt: wysokość 1,5 m, szerokość 4 m po obu stronach cieku;
- km 14+675 - PP przejście dla płazów, wysokość 1,5 m, szerokość 1,5 m;
- km 15+475 - PMd przejście dolne dla małych zwierząt, wysokość 1,5 m, szerokość 2 m;
- km 15+480 - PMd przejście dolne dla małych zwierząt, wysokość 1,5 m, szerokość 2 m;
- km 16+255 - OP-m przepust drogowy z funkcją przejścia dla zwierząt małych, strefa dostępna dla zwierząt: wysokość 1,5 m, szerokość 1 m po obu stronach cieku;
- km 17+250 - Mk-d most kolejowy z funkcją przejścia dla zwierząt dużych, średnich i małych, strefa dostępna dla zwierząt: wysokość 4,5 m, szerokość 12 m po obu stronach cieku;
- km 18+677 - PMd przejście dolne dla małych zwierząt, wysokość 1,5 m, szerokość 2 m;
- km 18+724 - PMd przejście dolne dla małych zwierząt, wysokość 1,5 m, szerokość 2 m;
- km 18+850 - MK-m most kolejowy z funkcją przejścia dla zwierząt małych, strefa dostępna dla zwierząt: wysokość 1,5 m, szerokość 4,5 m po obu stronach cieku;
- km 18+850 - MD-m most drogowy z funkcją przejścia dla zwierząt małych, strefa dostępna dla zwierząt: wysokość 1,5 m, szerokość 4,5 m po obu stronach cieku;
- km 18+840 - MD-m most drogowy z funkcją przejścia dla zwierząt małych, strefa dostępna dla zwierząt: wysokość 1,5 m, szerokość 4,5 m po obu stronach cieku;
- km 21+400 - PS-d przejście dolne dla średnich zwierząt, strefa dostępna dla zwierząt: wysokość 3 m, szerokość 11 m;
- km 21+405 - PS-d przejście dolne dla średnich zwierząt, strefa dostępna dla zwierząt: wysokość 3 m, szerokość 8 m;

- km 23+070 - OP-m przepust kolejowy z funkcją przejścia dla zwierząt małych, strefa dostępna dla zwierząt: wysokość 1,5 m, szerokość 1 m po obu stronach cieku;
- km 23+080 - OP-m przepust drogowy z funkcją przejścia dla zwierząt małych, strefa dostępna dla zwierząt: wysokość 1,5 m, szerokość 1 m po obu stronach cieku;
- km 23+060 - OP-m przepust drogowy z funkcją przejścia dla zwierząt małych, strefa dostępna dla zwierząt: wysokość 1,5 m, szerokość 1 m po obu stronach cieku;
- km 24+925 - MK-s most kolejowy z funkcją przejścia dla zwierząt średnich, strefa dostępna dla zwierząt: wysokość 3,5 m, szerokość 4 m po obu stronach cieku;
- km 24+925 - MD-s most drogowy z funkcją przejścia dla zwierząt średnich, strefa dostępna dla zwierząt: wysokość 3,5 m, szerokość 4 m po obu stronach cieku;
- km 25+425 - MK-s most kolejowy z funkcją przejścia dla zwierząt średnich, strefa dostępna dla zwierząt: wysokość 3,5 m, szerokość 4 m po obu stronach cieku;
- km 25+425 - MD-s most drogowy z funkcją przejścia dla zwierząt średnich, strefa dostępna dla zwierząt: wysokość 3,5 m, szerokość 4 m po obu stronach cieku.

Minimalny współczynnik ciasnoty dla projektowanych przejść dla zwierząt:

- przejścia dolne dla dużych zwierząt – 1,5;
- przejścia dolne dla średnich zwierząt – 0,7;
- przejścia dolne dla małych zwierząt – 0,07.”;

- 2) **odmawiam sprostowania na żądanie strony oczywistych omyłek pisarskich w decyzji Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie z dnia 7 grudnia 2023 r., znak: WOOŚ-II.420.76.2022.MBR.33, o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pn.: „Budowa linii kolejowej nr 85 na odc. Warszawa Zachodnia – CPK – Łódź Niciarniana (bez odcinka w obrębie Węzła kolejowego CPK) – odcinek warszawski”, w zakresie pkt.: 1.2.30., 1.2.34., 1.2.37., 1.3.3.1., 1.3.3.6., 1.2.58., 1.2.57., 1.2.62. oraz 1.2.66.**

UZASADNIENIE

W dniu 7 grudnia 2023 r. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Warszawie (zwany dalej „Regionalnym Dyrektorem”) wydał decyzję, znak: WOOŚ-II.420.76.2022.MBR.33, o środowiskowych uwarunkowaniach dla ww. przedsięwzięcia.

W dniu 21 grudnia 2023 r. do Regionalnego Dyrektora wpłynął wniosek o m.in. sprostowanie oczywistych omyłek pisarskich w pkt.: 1.2.30., 1.2.34., 1.2.37., 1.3.2.1., 1.3.3.1., 1.3.3.6., 1.2.58., 1.2.57., 1.2.62. oraz 1.2.66. sentencji ww. decyzji.

W treści decyzji Regionalny Dyrektor stwierdził oczywistą omyłkę pisarską polegającą na błędnym sformułowaniu zapisu w pkt 1.3.2.1. sentencji.

W pozostałym zakresie, w odniesieniu do pkt.: 1.2.30., 1.2.34., 1.2.37., 1.3.3.1., 1.3.3.6., 1.2.58., 1.2.57., 1.2.62. oraz 1.2.66. sentencji ww. decyzji, Regionalny Dyrektor odmówił sprostowania na żądanie strony oczywistych omyłek pisarskich.

Regionalny Dyrektor w pkt 1.3.2.1. sentencji ww. decyzji w tiret piętnaste, w km 21+405 wskazał szerokość PS-d przejścia dolnego dla średnich zwierząt równą 11 m, jednakże na skutek błędu maszynowego popełnił oczywistą omyłkę pisarską polegającą na mylnym wpisaniu szerokości ww. przejścia, ponieważ z przedłożonego materiału dowodowego zgromadzonego w trakcie prowadzonego postępowania administracyjnego, m.in. erraty do raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko (zwanego dalej „raportem ooś”) od początku wynikało, że szerokość ww. przejścia dolnego dla średnich zwierząt wynosi 8 m. Zmiana treści warunku 1.3.2.1. tiret piętnaste wynika z uzupełnienia raportu ooś (*Errata do Raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko dla przedsięwzięcia pn. Budowa linii kolejowej nr 85 na odc. Warszawa Zachodnia - CPK – Łódź Niciarniana (bez odcinka w obrębie Węzła kolejowego CPK) – odcinek warszawski - str. 150*) znajdującego się w aktach postępowania w dniu wydawania decyzji. Z treści zgromadzonych w aktach

postępowania dokumentów bezspornie wynika, że wolą wnioskodawcy była budowa przejścia dla zwierząt, o strefie dostępnej dla zwierząt: wysokość 3 m, szerokość 8 m. Z niezawinionych przez organ przyczyn natury informatyczno-pisarskiej, nastąpiła w treści warunku omyłka pisarska poprzez wpisanie liczby 11 zamiast cyfry 8 (zapożyczenie treści warunku 1.3.2.1. tiret czternaście dla przejścia km 21+400 - PS-d przejście dolne dla średnich zwierząt).

Regionalny Dyrektor po przeanalizowaniu sprawy stwierdza, co następuje.

Zgodnie z art. 113 § 1, w związku z art. 126 Kpa organ administracji publicznej może z urzędu lub na żądanie strony prostować w drodze postanowienia błędy pisarskie i rachunkowe oraz inne oczywiste omyłki w wydanych przez ten organ innych postanowieniach. Według obowiązującej wykładni tego przepisu sprostowanie takie jest możliwe m.in. wtedy, gdy w treści dokumentu w widoczny sposób, wbrew zamierzeniu organu, niewłaściwie użyto wyrazu, zastosowano mylną pisownię albo opuszczono jeden lub więcej wyrazów itp. Sprostowanie takie jest możliwe m. in. wtedy, gdy w treści dokumentu pojawiły się błędy spowodowane wadliwą obsługą edytora tekstu komputera i w związku z tym sporządzono niepełny wydruk dokumentu lub z elementami obcymi w rozpatrywanej sprawie. Oczywista omyłka pisarska polega na błędnym wpisaniu jakiegoś słowa lub słów bądź ich pominięciu, a także widoczne i niezgodne z zamierzonym niewłaściwe użycie wyrazu. Omyłka pisarska to taki wyraz, który omyłkowo znalazł się w treści decyzji administracyjnej lub omyłkowo nie znalazł się w treści, a znaleźć się powinien, a także mylne użycie wyrazu (vide: wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Krakowie z dnia 14 czerwca 2016 r. sygn. akt II SA/Kr 386/16).

W przedmiotowym przypadku sytuacja taka miała miejsce. W związku z rozpatrywaniem dużej liczby spraw o podobnym charakterze w ramach prac redaktorskich nad treścią decyzji omyłkowo włączono do niej sformułowania obce w rozpatrywanej sprawie, natomiast pominięto dla niej właściwe.

W związku z powyższym należało sprostować oczywistą omyłkę w zakresie treści pkt 1.3.2.1. i orzec jak w sentencji.

Jednocześnie Regionalny Dyrektor odmówił sprostowania na żądanie strony oczywistych omyłek pisarskich w pozostałym zakresie w pkt.: 1.2.30., 1.2.34., 1.2.37., 1.3.3.1., 1.3.3.6., 1.2.58., 1.2.57., 1.2.62. oraz 1.2.66. sentencji ww. decyzji.

Inwestor wniósł o sprostowanie oczywistej omyłki pisarskiej w pkt 1.2.30. sentencji decyzji poprzez zastąpienie zapisu „w okresie wrzesień – październik” na zapis „w okresie wrzesień – luty”. W ocenie inwestora „w treści raportu ooś w rozdziale 15.1.13 przedstawiono i oceniono przyjęty sposób likwidacji zbiorników stanowiących siedliska płazów, biorąc pod uwagę również charakter inwestycji i zachowanie ciągu technologicznego prac budowlanych. Ograniczenie terminu likwidacji siedlisk płazów tylko do okresu wrzesień-październik stanowić może istotne ograniczenie zakresu niektórych prac budowlanych i w konsekwencji stwarzać ryzyko wydłużenia czasu całej inwestycji.” Regionalny Dyrektor odmówił sprostowania oczywistej omyłki pisarskiej w pkt 1.2.30. sentencji decyzji, ponieważ zgodnie z treścią raportu ooś „*Likwidację zbiorników należy przeprowadzić w okresie wrzesień – październik lub w okresie, w którym jest mała liczba larw; i dalej w odniesieniu do likwidacji siedlisk płazów: prace prowadzić w okresie od 1 września do końca lutego (optymalnym terminem jest przełom września i października)*”, natomiast zgodnie z erratą do raportu ooś: „*Likwidację zbiorników należy przeprowadzić w okresie wrzesień – październik z uwagi na opuszczenie ich przez większość płazów przeobrażonych z postaci larwalnych, a jednocześnie brak osobników zimujących.*”. Na podstawie przedłożonego raportu ooś, jak również w oparciu o wiedzę własną organu oraz doświadczenie i wiedzę pracowników, zdefiniowano treść warunku wskazanego w pkt 1.2.30. sentencji decyzji. Ograniczenie możliwości likwidacji zbiorników lub zalewisk podczas okresu odrętwienia zimowego płazów podyktowane jest możliwością pozostawiania w dniu zimujących osobników. W oparciu o ww. dane wskazano termin optymalny do prowadzenia prac obejmujących likwidację siedlisk płazów. Mając powyższe na uwadze Regionalny Dyrektor nie znajduje podstaw do zastosowania art. 113 § 1 Kpa w zakresie zapisów pkt 1.2.30. sentencji decyzji dla przedmiotowej inwestycji.

Inwestor wniósł o sprostowanie oczywistej omyłki pisarskiej w pkt 1.2.34. sentencji decyzji poprzez zastąpienie zapisu: „1.2.34. zbiorniki retencyjne lokalizować poza strefą najścia na przejście dla zwierząt; zbiorniki retencyjne należy ogrodzić; wzdłuż całego ogrodzenia podstawowego zbiorników wykonać, pod nadzorem specjalisty herpetologa, ogrodzenie z prefabrykatów betonowych lub polimerobetonowych, o wysokości min. 50 cm ponad powierzchnią gruntu; górna część konstrukcji winna być wygięta w kierunku zewnętrznym, pod kątem nie mniejszym niż 45° i nie większym niż 90°; ogrodzenia zbiorników na całym przebiegu muszą być szczelne; po wewnętrznej stronie ogrodzenia zbiorników retencyjnych wykonać rampy ucieczkowe, umożliwiające wydostanie się płazów, które przypadkowo dostaną się do zbiorników retencyjnych; w zakresie każdego ze zbiorników wykonać 2 rampy ucieczkowe zlokalizowane w kierunku zewnętrznym względem linii kolejowej” na zapis z raportu ooś: „W strefie najścia do przejścia dla płazów i gadów zakazuje się lokalizowania obiektów odwodnieniowych, utrudniających migrację. Otwarte zbiorniki i rowy odwodnieniowe o skarpach o nachyleniu > 1:1,5, otwarte separatory, osadniki oraz studzienki i niecki wpadowe, mogące stanowić pułapki dla płazów i gadów, należy zabezpieczyć. W celu zabezpieczenia obiektów zaleca się zastosowanie jednego lub kilku rozwiązań, w tym m.in.:

- 1) lokalizowanie poza obszarami występowania migracji lub przejść dla płazów i gadów (minimum 50 m od przejścia),
- 2) wyposażenie w szczelną pokrywę górną (betonową) z włazem rewizyjnym,
- 3) wyposażenie w systemy umożliwiające samodzielne wychodzenie na zewnątrz np. pochylnie, rury wyjściowe - wykonane z aluminium lub stalowej blachy perforowanej. Montaż pochylni powinien umożliwiać szybkie i sprawne wyjęcie z obiektu w celu prowadzenia czynności konserwacyjnych,
- 4) zabezpieczenie otworów wlotowych w sposób uniemożliwiający wpadanie zwierząt do środka, np. poprzez zamontowanie krat o odpowiednim odstępie prętów,
- 5) otwarte zbiorniki retencyjne należy zabezpieczyć poprzez wygrodenia ochronne, określone powyżej. W przypadku braku takiej możliwości należy zapewnić nachylenie skarp nie większe niż 1:2,5, minimum na 25 % długości linii brzegowej. W pierwszej kolejności, należy zmniejszyć nachylenie skarp ukierunkowanych na zewnątrz linii kolejowej.”.

W uzasadnieniu inwestor wyjaśnia, że „ww. zapisy wynikają z faktu, że Wykonawca winien mieć możliwość zastosowania różnego rodzaju rozwiązań przy zachowaniu właściwego poziomu ochrony. Stosowanie różnych rozwiązań technologicznych (nachylenie skarp, zastosowane materiały, czas opróżniania itp.) umożliwia zachowanie właściwego poziomu ochrony bez konieczności wygradzania zbiorników wygrodeniami dla płazów. Przy odpowiednim zaprojektowaniu, zbiorniki nie stanowią pułapek dla płazów co można wykazać na podstawie szczegółowych rozwiązań, które zostaną przedstawione na etapie ponownej oceny.”.

Regionalny Dyrektor odmówił sprostowania oczywistej omyłki pisarskiej w pkt 1.2.34. sentencji decyzji, ponieważ ww. warunek został wprowadzony w celu ograniczenia śmiertelności zwierząt i nie stanowić oczywistej omyłki w rozumieniu art. 113 § 1 Kpa. Nadmienić jednocześnie należy, iż sam wnioskodawca w piśmie z dnia 21 grudnia 2023 r. wskazuje, że *przy odpowiednim zaprojektowaniu, zbiorniki nie stanowią pułapek dla płazów co można wykazać na podstawie szczegółowych rozwiązań, które zostaną przedstawione na etapie ponownej oceny.* Wobec powyższego, po analizie przedstawionych szczegółowych rozwiązań na etapie ponownej oceny tutejszy organ będzie mógł dokonać ewentualnej korekty zapisów pkt 1.2.34. sentencji decyzji.

Inwestor wniósł o sprostowanie oczywistej omyłki pisarskiej w pkt 1.2.37. sentencji decyzji o brzmieniu” „1.2.37. na napowietrznych liniach elektrycznych należy zastosować znaczniki na przewodach w postaci spiral lub tzw. Firefly (tabliczek obrotowych); izolatory pionowe (szczególnie na odcinkach, gdzie będą zlokalizowane ekrany akustyczne), należy zabezpieczyć przed siadaniem na nich ptaków poprzez zamontowanie pionowych kolców nad izolatorami” argumentując, że w raporcie ooś znajdują się następujące zapisy: „Stosując zasadę przezorności, należy zastosować działania minimalizujące związane z etapem funkcjonowania napowietrznych linii NN tj. zastosowanie

znaczników na przewodach w postaci spiral lub tzw. Firefly (tabliczek obrotowych). Z uwagi na fakt, że dla przedmiotowej inwestycji przy trakcji zasilanej w systemie 2x25 kV nie można wykluczyć stosowania izolatorów pionowych (szczególnie na odcinkach, gdzie będą zlokalizowane ekrany akustyczne), zostaną one odpowiednio zabezpieczone przed siadaniem na nich ptaków poprzez zamontowanie pionowych kolców nad izolatorami”. Inwestor wskazał w uzasadnieniu, że „w treści raportu ooś wskazano linie NN (najwyższych napięć), a zabezpieczanie w ten sposób pozostałych linii elektroenergetycznych nie jest zasadne i stąd nie było wskazywane z raportu ooś. Wnioskodawca wniósł o sprostowanie oczywistej omyłki pisarskiej „poprzez nadanie pkt 1.2.37. Decyzji brzmienia, że zapis ten nowo budowanych/przebudowywanych napowietrznych linii elektroenergetycznych i nowo budowanej sieci trakcyjnej”. Regionalny Dyrektor informuje, że zgodnie z dostępną literaturą (m.in. „*Wpływ napowietrznych sieci elektroenergetycznych średniego i wysokiego napięcia, w tym również kolejowych sieci trakcyjnych, na ptaki*” (FPP Consulting Warszawa, listopad 2013 r.); *Praktyczny przewodnik na temat zagrożeń dla ptaków ze strony urządzeń do przesyłu energii elektrycznej oraz sposobów minimalizacji negatywnych konsekwencji takich zagrożeń* (Raport sporządzony przez BirdLife International w imieniu państw-sygnatariuszy Konwencji Berneńskiej, Strasburg, 15 września 2003 r.); „*Ptaki i napowietrzne linie elektroenergetyczne. Rodzaje oddziaływań, ich przyczyny i znaczenie dla populacji ptasich*” (Karol Kustusch, Andrzej Wuczyński, Arkadiusz Gorczewski (Ornis Polonica 2013, 54: 257–278) kolizje ptaków z liniami napowietrznymi są bardzo istotną przyczyną bezpośrednich strat w populacjach ptaków. Śmiertelność spowodowana jest zderzeniem zarówno z przewodami, jak też konstrukcjami nośnymi (słupami). Linie średniego napięcia, w odróżnieniu od linii wysokiego i najwyższego napięcia, charakteryzują się mniejszym ryzykiem kolizji lecących ptaków z przewodami, zaś większym prawdopodobieństwem porażenia prądem, natomiast śmiertelność powodowana porażeniem prądem notowana jest głównie w przypadkach, gdy mamy do czynienia ze źle zaprojektowanymi słupami sieci średniego napięcia. Wysoka śmiertelność na słupach linii średniego napięcia wynika ze stosowanych konstrukcji, w których często łączy się zbieg niekorzystnych rozwiązań zwiększających ryzyko porażenia, takich jak niewielka odległość między przewodami fazowymi, krótkie izolatory (zwykle izolatory stojące), uziemienie jakim jest sam słup („*Wpływ napowietrznych sieci elektroenergetycznych średniego i wysokiego napięcia, w tym również kolejowych sieci trakcyjnych, na ptaki*”).

Wobec powyższego Regionalny Dyrektor wprowadził warunek mający na celu ograniczenie negatywnego wpływu inwestycji na ptaki. W przypadku tabliczek FireFly nadmienić należy, że wykorzystując ruch obrotowy tabliczki oraz odbicie i emisję światła utrzymuje ptaki z daleka od konstrukcji takich jak linie energetyczne, zapewniając jednocześnie najlepszą ochronę przed zderzeniami ptaków z konstrukcjami wykonanymi przez człowieka takimi jak napowietrzne linie elektroenergetyczne. Nie wyklucza się jednocześnie możliwości ponownej analizy szczegółowych rozwiązań w omawianym zakresie na etapie ponownej oceny, zgodnie z art. 88 ust. 1 pkt 1) ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2023 r. poz. 1094, ze zm., zwanej dalej „ustawą ooś”). Mając powyższe na uwadze, Regionalny Dyrektor nie znajduje podstaw do zastosowania art. 113 § 1 Kpa w zakresie zapisów pkt 1.2.37. sentencji decyzji.

Inwestor wniósł o sprostowanie oczywistej omyłki pisarskiej w pkt 1.3.3.1. sentencji decyzji poprzez zastąpienie zapisu „1.3.3.1. na obiektach stanowiących przejścia dla zwierząt dużych i średnich zaprojektować ekrany przeciwoślńieniowe drewniane z wypełnieniem (pochłaniające) o wysokości minimalnej 220 cm wzdłuż zewnętrznych krawędzi przejścia oraz poza jego krawędziami (wzdłuż ciągu komunikacyjnego) na długości minimum 50 m w obu kierunkach” na zapis zgodny z raportem ooś. We wniosku z dnia 21 grudnia 2023 r. o m.in. sprostowanie oczywistych omyłek pisarskich wnioskodawca wskazał, że w raporcie ooś znajduje się zapis: „Ekrany składać się będą ze słupów stalowych oraz wypełnienia np. z kompozytu drewnopochodnego, aby ograniczyć w maksymalnym stopniu odbijanie światła od ich powierzchni”. Inwestor poinformował, że na obecnym etapie nie ma możliwości dokładnego określenia konstrukcji ekranów w tym użytego materiału, z uwagi na charakter inwestycji. Regionalny Dyrektor w ww. decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach określił ww. warunek oraz wskazał również na konieczność przeprowadzenia procedury ponownej

oceny w zakresie obejmującym m.in. doszczegółowienia zagospodarowania i rozwiązań technologicznych obiektów inżynierskich pełniących funkcję przejść dla zwierząt.

Mając powyższe na uwadze, a także stanowisko wnioskodawcy wyrażone w piśmie z dnia 21 grudnia 2023 r., zgodnie z którym *na obecnym etapie nie ma możliwości określenia konstrukcji ekranów, w tym użytego materiału*, w ocenie Regionalnego Dyrektora nie ma podstaw do zastosowania art. 113 § 1 Kpa. Zagadnienie dotyczące rodzaju materiału wykorzystanego do budowy ekranów przeciwolśnieniowych zostanie przeanalizowane i ewentualnie doprecyzowane/zmienione na etapie oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania decyzji, o której mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1 ustawy ooś.

Inwestor wniósł o sprostowanie oczywistej omyłki pisarskiej w pkt 1.3.3.6. sentencji decyzji poprzez zastąpienie zapisu „1.3.3.6. zbiorniki retencyjne nie powinny stanowić przeszkody dla migrujących zwierząt. lokalizację i kształt zbiorników retencyjnych należy wyznaczyć w sposób, który zapewni, że nie będą one kolidowały z najściem na przejścia dla zwierząt i nie będą zaburzały funkcjonalności przejścia; zbiorniki zlokalizować co do zasady w odległości minimum 50 m od zewnętrznych krawędzi przejść dla zwierząt małych oraz 100 m od zewnętrznych krawędzi przejść dla zwierząt średnich i dużych; w miejscach gdzie nie jest możliwe zachowanie ww. odległości zbiorniki wykonać tak, aby nie stanowiły przeszkody w migracji zwierząt - wyгородzenie w rejonie zbiornika poprowadzić w sposób łagodny, niedezorientujący zwierząt oraz pozwalający na ich łatwe przemieszczanie się oraz na odpowiednie zagospodarowanie przejścia/obsadzenie roślinnością naprowadzającą. Powyższe wytyczne nie dotyczą przypadku lokalizowania zbiorników wewnątrz układu komunikacyjnego – między projektowaną linią kolejową, a drogą, gdy dla obu ciągów przewidziano przejścia dla zwierząt - w tej sytuacji należy zapewnić stosowne zabezpieczenia, np. ogrodzenia, aby zbiorniki nie stanowiły pułapek dla zwierząt.” na zapis zgodny z raportem ooś „Zbiorniki retencyjne nie powinny stanowić przeszkody dla migrujących zwierząt. Lokalizację i kształt zbiorników retencyjnych należy wyznaczyć w sposób, który zapewni, że nie będą one kolidowały z najściem na przejścia dla zwierząt i nie będą zaburzały funkcjonalności przejścia. W przypadku gdy wyгородzenie linii kolejowej w rejonie zbiornika prowadzone jest po jego obrysie tworząc ostre załamania, mogące utrudniać zwierzętom przemieszczającym się wzdłuż ogrodzenia dojście do przejść dla zwierząt, powinno zachować się odległość około 50 m od krawędzi najść na przejście. W przypadku, gdy zbiornik jest zlokalizowany w bliższej odległości od najścia, należy wyгородzenie w rejonie zbiornika poprowadzić w sposób łagodny, niedezorientujący zwierząt oraz pozwalający na ich łatwe przemieszczanie się oraz na odpowiednie zagospodarowanie przejścia/ obsadzenie roślinnością naprowadzającą. Powyższe wytyczne nie dotyczą przypadku lokalizowania zbiorników wewnątrz układu komunikacyjnego – między projektowaną linią kolejową, a drogą, gdy dla obu ciągów przewidziano przejścia dla zwierząt - w tej sytuacji należy zapewnić stosowne zabezpieczenia, np. ogrodzenia, aby zbiorniki nie stanowiły pułapek dla zwierząt.”. We wniosku z dnia 21 grudnia 2023 r. o m.in. sprostowanie oczywistych omyłek pisarskich inwestor wskazał, że w decyzji znalazły się zapisy rozszerzające wymagania względem materiału dowodowego tj. „zbiorniki zlokalizować co do zasady w odległości minimum 50 m od zewnętrznych krawędzi przejść dla zwierząt małych oraz 100 m od zewnętrznych krawędzi przejść dla zwierząt średnich i dużych...”.

Regionalny Dyrektor odmówił sprostowania oczywistej omyłki pisarskiej w pkt 1.3.3.6. sentencji decyzji, ponieważ zbiorniki retencyjne stwarzają barierę dla zwierząt i odstraszały od przejścia. Obiekty odwodnieniowe znajdujące się w sąsiedztwie przejścia, w strefie przeznaczonej dla zwierząt, powodują utrudniony dostęp zwierząt do przejścia, ograniczają ich skuteczne naprowadzanie (*Poradnik projektowania przejść dla zwierząt i działań ograniczających śmiertelność fauny przy drogach*, Rafał Kurek, Warszawa, 2011 r.). W celu zapewnienia funkcjonalności przejść dla zwierząt niezwykle ważne jest odpowiednie zagospodarowanie terenu najść na przejścia. W związku z powyższym w celu zachowania ich funkcjonalności wskazano odpowiednie zaprojektowanie i zagospodarowanie rejonu przejść dla zwierząt, w tym lokalizację zbiorników retencyjnych w odpowiedniej odległości od zewnętrznych krawędzi przejść dla zwierząt.

W treści warunku (pkt. 1.3.3.6. sentencji decyzji) wskazano, że w miejscach gdzie nie jest możliwe zachowanie wskazanych odległości zbiorniki wykonać tak, aby nie stanowiły przeszkody w migracji zwierząt - wygradzenie w rejonie zbiornika poprowadzić w sposób łagodny, niedezorientujący zwierząt oraz pozwalający na ich łatwe przemieszczanie się oraz na odpowiednie zagospodarowanie przejścia/obsadzenie roślinnością naprowadzającą. Wobec powyższego dopuszczono możliwość realizacji zbiorników w odległości bliższej niż zalecana.

Podkreślenia jednocześnie wymaga fakt, że w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wskazano na konieczność przeprowadzenia procedury ponownej oceny w zakresie obejmującym m.in. doszczegółowienie ilości, lokalizacji, zagospodarowania i rozwiązań technologicznych obiektów inżynierskich pełniących funkcję przejść dla zwierząt. W związku z powyższym zapisy warunku określonego w pkt 1.3.3.6. sentencji decyzji będą podlegały analizie i ewentualnym korektom na etapie oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania decyzji, o której mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1 ustawy ooŚ.

W zakresie sprostowania oczywistych omyłek pisarskich w pkt.: 1.2.58., 1.2.57., 1.2.62. oraz 1.2.66. sentencji ww. decyzji, Regionalny Dyrektor wyjaśnia, że w trakcie postępowania prowadzącego do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach uzyskał uzgodnienie Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Warszawie Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie (zwanego dalej „RZGW”) – wyspecjalizowanego organu w sprawach ocen wodnoprawnych, które to stanowisko znalazło odzwierciedlenie w pkt 1.2.52. – 1.2.89. sentencji decyzji. Uzgodnienie RZGW jest wiążące. Zatem Regionalny Dyrektor nie posiada kompetencji do prostowania oczywistych omyłek pisarskich w pkt.: 1.2.58., 1.2.57., 1.2.62. oraz 1.2.66. sentencji ww. decyzji. Tym samym Regionalny Dyrektor nie znajduje podstaw do zastosowania art. 113 § 1 Kpa w zakresie zapisów pkt.: 1.2.58., 1.2.57., 1.2.62. oraz 1.2.66. sentencji ww. decyzji.

POUCZENIE

Na postanowienie przysługuje zażalenie do Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska za pośrednictwem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie, w terminie 7 dni od daty doręczenia.

Przed upływem biegu terminu do wniesienia zażalenia strona może zrzec się prawa do wniesienia zażalenia wobec organu administracji publicznej, który wydał postanowienie, skutkiem czego będzie ostateczność i prawomocność postanowienia.

Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia zażalenia przez ostatnią ze stron postępowania, postanowienie staje się ostateczne i prawomocne.

**Regionalny Dyrektor
Ochrony Środowiska w Warszawie**

Arkadiusz Siembida
/podpisano elektronicznie/

Podpis jest prawidłowy

Dokument podpisany przez
Arkadiusz Siembida
Data: 2024.08.14 11:55:45 CET

Otrzymują:

1. Centralny Port Komunikacyjny Sp. z o.o. – reprezentowana przez pełnomocnika – Pana [redacted]
Aleje Jerozolimskie 142B, 02-305 Warszawa;
2. Strony postępowania zgodnie z art. 49 Kpa;
3. aa.

Do wiadomości:

1. Mazowiecki Państwowy Wojewódzki Inspektor Sanitarny w Warszawie
ul. Żelazna 79, 00-875 Warszawa;
2. Dyrektor Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Warszawie
Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie, ul. Zarzecze 13B, 03-194 Warszawa.